
De weg ligt onder onze voeten

Van Roland Yuno Rech

Extract uit het boek "Le Vent Pur", een bundel van onderrichtingen over Meester Keizan's Denko-Roku.

Tijdens deze sesshin, zal ik jullie spreken over de overdracht van de essentie van de zen tussen meester Toshi Gisei en Fuyo Dokai, die de 45ste patriarch van onze afstammingslijn werd. Hoewel die overdracht in de elfde eeuw in China plaatsvond, is de ervaring die overgedragen werd nog altijd actueel. In dit verhaal wordt de echte essentie van onze praktijk hier en nu op deze sesshin uitgedrukt.

Fuyo Dokai, die de leerling van Toshi Gisei geworden was, vroeg hem op een dag:

"De woorden van het onderricht van de Boeddha en de patriarchen zijn als thee en rijst, maar is er niets anders dat de wezens kan helpen?"

Toshi Gisei antwoordde:

"Hangt de macht van de keizer af van zijn voorgangers?"

Fuyo Dokai stond op punt om daarom te antwoorden, maar Toshi Gisei legde zijn hossu tegen zijn mond en zei:

"Toen je begon na te denken, verdiende je meteen dertig kyosakuslagen!"

Op dat moment ontwaakte Fuyo Dokai diepgaand.

De woorden van het zenonderricht zijn als thee en rijst. Dat betekent dat ze over de dagelijkse realiteit van ons leven gaan.

We tonen je hier hoe je zazen doet, hoe je de houding aanneemt, hoe je ademt, hoe je denkt zonder je te hechten aan je gedachten, hoe je je concentreert op het lopen in kinhin, op de gebaren van de ceremonie, op samu, door elke keer helemaal in je lichaam aanwezig te zijn en elk ding helemaal af te werken, zonder er een persoonlijke verdienste van te verwachten. We geven eenvoudigweg al onze aandacht en energie aan de praktijk met de anderen. Dat is op zich harmoniëren met de ultieme realiteit van het bestaan.

Dit is geen speciale techniek om de verlichting te bereiken. In het onderricht is er niets verborgen. Maar soms denken mensen dat de praktijk maar een middel is om het ontwaken te verwezenlijken, dat dan ergens achter de praktijk zou liggen. Ze beoefenen wel, maar met een verwachting, hun geest is ergens anders. Zo maken ze de praktijk leeg van zijn diepe betekenis. Ze blijven altijd met een twijfel zitten: is er niet nog iets anders? Is het echt mogelijk dat het dit maar is?

Satori is toch zeker iets dat erachter ligt, achter het schoonmaken van de groenten, achter het strekken van de ruggengraat tijdens zazen? Zo zijn we in de greep van de geest die altijd iets wil te pakken krijgen en geloven we dat er een verborgen waarheid is, alsof er ons steeds weer iets ontsnapt. Maar het onderricht van de Boeddha en alle patriarchen bestond er precies in om

---

deze geest op te geven en genoeg te nemen met één te zijn met elke handeling, elke praktijk, en het idee op te geven dat er iets achter de praktijk ligt.

Zo kunnen we met vertrouwen beoefenen, een diep geloof, zodat de praktijk echt het absolute is van onze leven zoals het is en waaraan niets ontbreekt. Deze praktijk wordt echt verwezenlijking, dus een complete verzoening met onszelf. We kunnen ophouden met steeds een opdeling te maken tussen onszelf, die dit huidige leven leiden, en het ding dat we ervan verwachten, alsof het niet genoeg zou zijn om helemaal hier en nu te zijn.

Concentreer je tijdens deze sesshin dan ook alsjeblief helemaal op elke praktijk. Geef jezelf de kans om zelf te ervaren dat je niets anders nodig hebt. Deze ervaring kan voortgezet worden in alle aspecten van je dagelijkse leven, dat zo het absolute leven kan worden.

Zo kan iedereen de echte vrede vinden, de vrede van de geest stop met als een spook rond te dwalen in het bestaan. Iedereen kan zich overal thuis voelen en elke dag wordt een goede dag. Het leven zoals het is is het echte leven. We hoeven geen nostalgie te koesteren voor iets anders. Om dat te zien moeten we gewoonweg onze blik omkeren, ophouden met in de verte te staren, want de weg ligt netjes onder onze voeten, enkel hier en nu.